

Ali je bil Franc Wilfan Babič (1909–1986), škofjeloški glasbenik, morda tudi eden naših prvih glasbenih kritikov?*

Uvod

Še preden se dotaknemo vseh razpoložljivih biografskih in bibliografskih podatkov o FRANCU WILFANU BABIČU, naj opozorimo na kronologijo spoznavanja tega glasbenika. Ta teče že od davnega leta 1974. Takrat je bil napisan seminar s področja slovenskega glasbenega zgodovinopisja pod mentorstvom doajena in nestorja ter »spiritusa agensa« naše muzikologije, akademika, zaslužnega profesorja ljubljanske univerze, red. prof. dr. Dragotina Cvetka, z naslovom *Komorne skladbe Stanka Premrla*. Delo se je v dobršni meri dotikalo najbolj preverjene analitične in komparativne metode, po kateri pravzaprav tudi slovi t. i. Cvetkova ali »ljubljska muzikološka šola«. V tej zvezi in v zvezi s predstavitvijo Premrlovega glasbenega opusa je marsikdo že naletel na voluminozni arhiv *Cerkvenega glasbenika* (CG). Zanj je značilno, da je kot redna mesečna glasbena revija izhajal v letih 1878–1945 kot organ Cecilijinega društva v Ljubljani, od 1935 dalje pa kot glasilo slovenskih cerkvenih glasbenikov (vsega 58 letnikov). V letih 1946–75 CG ni izhajal; od 1976 ponovno izhaja kot mesečnik za cerkveno glasbo. Uredniki besedil CG so bili: Janez Gnjezda (1878–1904), Andrej Karlin (tudi Ločan! 1904–09) in Stanko Premrl (1909–45); uredniki glasbene priloge CG pa še: Anton Foerster (1878–1909) in Stanko Premrl (1909–45). Od 1976 sta urednika CG Edo Škulj (glavni) in Jože Trošt (odgovorni). Knjižni del CG je najprej objavljal članke v obrambo cecilijanstva, pozneje splošne cerkvenoglasbene vsebine. S Premrlom pa je postal vodilni glasbeni list, ki je opisoval tedanje glasbeno življenje in prinašal poglavja iz glasbene teorije, poročila o cerkvenih in necerkvenih glasbenih dogodkih, nekrologe, spremljal koncerte in razpravljal o problemih, ki so preraščali ozke okvire cerkvene glasbe. Še najbolj je CG ostal v spominu zaradi zgodovinskih in glasbeno-teoretskih člankov

* V zahvalo za pomoč pri vpogledu v skladateljevo osebno zapuščino na njegovem domu v Celovcu (Rizzistrasse 6) posvečam ta prispevek o F. W. Babiču njegovi hčeri, gospe Evi babič v Celovcu.

Franc Wilfan Babič

Kimovec, Emil Hochreiter, Josip Klemenčič, Anton Jobst (tudi Ločan – Žirovec!) in Martin Železnik. Zlasti še Premrl je najbolj razširil krog sodelavcev skladateljev in sam ter skupaj z njimi skušal ujeti korak s tedanja evropsko (cerkveno) glasbo. In prav v tem krogu najdemo tudi Franca Wilfana Babiča kot avtorja skladatelja, dopisovalca in kritika. V svoji knjigi *Slovenski cerkveni skladatelji* ga obravnava tudi Stanko Trobina¹, ki mu pripisuje v CG objavljena (cerkvena glasbena) dela: *‘Franc Babič je napisal: ‘Marija, divni cvet’ (CG 1932), ‘Adventno’ (CG 1932), ‘Božično’ (CG 1934), ‘Rosite, nebesa’, maša (Lj. 1935).*

Potem pa se je pričelo iskanje Babičeve zapuščine, njegovih del in vseh (pre)potrebnihi bio- in bibliografskih podatkov. Omenjeno poizvedovanje teče intenzivno vse od konca leta 1990 naprej; žal kar štiri leta po Babičevi smrti. Bojimo se, da kompletno gradivo nikoli ne bo na razpolago na enem samem mestu, precej od vsega (pre)potrebne (dokaznega) gradiva pa bo verjetno ostalo za vedno neznanega. Med slednje sodi vsaj Babičevo biografsko gradivo predvojne (pred 1941) provenience v Škofji Loki.

Babičevo življenje – poskus biografije

Franc (Francišek) Babič je bil rojen 27. marca 1909 v Škofji Loki, Mesto 71. Oče, Franc, krojač (2. avgusta 1874 do 28. oktobra 1935), in mati Marija (verjetno gospodinja, podatkov o njenem poklicu ni, roj. Bernik, 26. januarja 1879 v Stanišu, do 28. okt. 1950) sta bila torej Ločana². Živelii so na današnjem Spodnjem trgu

avtorjev kot so Josip Mantuani, Viktor Steska, Josip Čerin in Srečko Kopore. Slovenska in tuja glasbena znanost še dandanes redno posega po tovrstnih dosežkih, saj skoraj ni glashenega področja, ki ga ne bi našli tako ali drugače zabeleženega prav v CG. Glasbena priloga pa je prinašala vse zvrsti cerkvenih pesmi, v začetku največ (spet) cecilijanske skladbe; ne samo naših – slovenskih, pač pa tudi tujih, zlasti še nemških avtorjev. Najpomembnejši in najplodovitejši sodelavec je bil (spet) Anton Foerster, ki je v reviji ustvaril izvorno slovensko cerkveno glasbo, hkrati pa tudi slovensko glasbeno terminologijo. Drugi skladatelji, ki so bili obenem pomembni tudi za našo posvetno glasbo, so bili npr. pater Hugolin Sattner, Fran Gerbič, Ignacij Hladnik, Jakob Aljaž, Josip Pavčič, Janko in August Leban, Vinko Vodopivec, v novejšem času pa še Stanko Premrl, Franc

Rojstna hiša Franca
W. Babiča v Škofji
Loki, Spodnji trg 17
(Foto Franc Križnar)

(Lontrgu) št. 24 (Mesto št. 68, od 1930 dalje Spodnji trg št. 33 in nazadnje št. 17), kjer je navedeno lastništvo hiše od 1914 dalje kot razdelilni sklep po dražbi na ime Franca Babiča, krojača, in še enkrat, leta 1936 kot prisojilo Marije Babič, roj. Bernik⁵. V družini se je rodilo še devet otrok, skupaj torej deset, pri čemer je bil Franc(-e) najstarejši; potem so se staršema rodili še Ožbalt (1910–1978), Terezija (1911), Jožef (1913–1970), Marija (1914), Marija (1915), Ivana (1917), Matevž (1918), Janez (1919) in Antonija (1922–1951); podatki o umrlih otrocih Babič so tudi zaradi raztresenosti po vsem svetu ter zaradi odsotnih potomcev neažurirani. (Kaparjev; op. pisc.: po domače se je tako reklo pri hiši) France (Babič) je bil krščen pri sv. Jakobu⁶, v Škofji Loki pa je bil tudi (9. maja 1920) birman. Zaradi dejstva, da je večina Babičevega arhiva iz vojnega in povojnega časa (1941–45 in po letu 1945) ostala na njegovem drugem, stalnem domu v Celovcu/Klagenfurtu, kamor je France Babič emigriral, so malo znani podatki o začetkih njegovega šolanja. O vsem tem ni ohranjenega gradiva, tudi zato ne, ker ni na voljo niti arhiva ljubljanske Orglarske šole, za katero pa je znano, da jo je izmed glasbenih ustanov France Babič najprej obiskoval in tudi dokončal. Iz njegove »Personalkarte«/osebnega lista⁵ je razvidno, da je imel Franc Babič za seboj »Volksschule«/ljudsko šolo (v Škofji Loki) in »Hauptschule«/glavno šolo ali Državno mešano meščansko šolo v Ljubljani, ki jo je obiskoval v šolskem letu 1926/27 in zaključil z uspehom »zelo/prav dobro« (Ljubljana–Šiška)⁶; v času od 10. septembra 1927 do 29. junija 1930 pa je obiskoval Orglarsko šolo in jo končal z oceno »sehr gut«/zelo dobro (odlično; orgle pri S. Premrlu!) in v času od 10. sep-

Fotokopija rojstne (matične) knjige župnije Škofja Loka (original brani Matični urad Oddelka za notranje zadeve Občine Škofja Loka, zap. šte. 2 – Franc-čišek) Babič

tembra 1930 do 26. junija 1934 še ljubljanski Državni (glasbeni) konservatorij, ki ga je zaključil z oceno »sehr gut«/zelo dobro (=odlično)«. Med člani zaključne izpitne komisije so navedeni takratni ugledni slovenski glasbeni umetniki in vodilni pedagogi Državnega (glasbenega) konservatorija: Slavko Osterc, Lucijan Marija Škerjanc, Angela Trost in ravnatelj Matej Hubad. Nato pa naj bi⁹ Franc Babič še dve leti obiskoval zagrebško Glazbeno akademijo (pri prof. R. Matzu! – za kar pa ni na razpolago dokumentacije, razen omenjenega navedka; op. avt.). V tem času navaja Babičeva hči Eva B. »... je po pripovedovanju dolgo časa sodeloval in bil v stiku z baronom Wolkenspergom v Škofji Loki v gradu Burgstall« (v loškem Puštalskem gradu, saj ista navaja tudi današnji sedež loške Glasbene šole¹⁰; po naknadnem preverjanju žal te trditve zaradi neohranjenih gradiv v tej zvezi ni bilo moč niti potrditi niti ji oporekati). Tudi v obsežni zapuščini omenjene rodbine škofjeloških baronov Oblak–Wolkensperg¹⁰ ni razvidno omenjeno sodelovanje, čeprav je iz posamičnih fragmentov moč razbrati, da so »... uprizorili Franza von Suppéja komično opereto «Flotte Bursche»¹¹.

Iz vseh teh podatkov je razvidno, da gre v primeru obravnavanega «Ločana» Franceta Babiča za šolanega in glasbeno verziranega umetnika, ki je nadaljeval in

končal svojo kariero v pedagoškem glasbenem poklicu, saj v svojem cit. «osebni listu» poleg omenjenih podatkov navaja tudi pričevala v zvezi z vsem navedenim šolanjem, dodaja pa še pedagoški (glasbeni) izpit, iz solopetja¹², ki ga je opravil 23. maja 1962 v Celovcu. Svoje prve delovne izkušnje je opisal kot «kapucinski seminarist» in organist v Škofji Loki (1. oktobra 1930–1. oktobra 1935), učitelj glasbe v škofjeloški ljudski šoli (1. septembra 1934–1. maja 1940) in nazadnje kot učitelj glasbe v Mostah (Ljubljana; 10. maja 1940–20. aprila 1941). Potem (*prvi podatek* iz korespondence med Francem Babičem in A. Janom naj bi bilo to že *pred 28. aprilom 1939*; spet za *drugi podatek* naj bi veljal *20. aprila 1941*¹³; in še *tretji podatek: 1. december 1942*¹⁴) je Franc Babič torej odšel iz Ljubljane in Škofje Loke na avstrijsko Koroško, kjer je v času od 1. decembra 1942 do leta 1945 (očitno do konca 2. svetovne vojne) poučeval klavir v glasbeni šoli v Borovljah/Ferlachu (pri Celovcu/Klagenfurt), od 15. marca 1953 pa je že zabeleženo Babičevo de-

Babičev rokopis: fragment pisma, ki ga je 15. februarja 1932 iz Škofje Loke pisal S. Premrlu

Franc Babič skupaj z ženo Brunbildo Waller; poročna slika, Celovec, 6. september 1948

lovanje (kot zborovodja?) v »Musikverein für Kärnten«/Koroško glasbeno združenje v Celovcu. Poleg teh dejavnosti so razvidne še: od 1. oktobra do 1. decembra 1944 vodenje glasbene šole Brandenburg (?) in zborovodja zbora M. G. V. Deželne industrije v Celovcu, Krivi Vrbi/Krumpendorfu (ob Vrbskem jezeru), ženskega zbora šole za zdravstvene delavce v Celovcu itd.

V Celovcu, na takojšnjem Deželnem glasbenem konservatoriju, pa je najdlje poučeval solopetje, zborovodstvo in bil korepetitor – pianist in organist. Iz tega časa navaja sam, da je napisal čez 300 glasbenih del (pesmi samospenov in glasbenih študij?). Leta 1953 je Franc Babič dobil tudi »uradno« avstrijsko oziroma celovško domovinsko pravico s »službenim« ali delovnim listom, s prvim stalnim bivališčem v Krumpendorfu/Krivi Vrbi ob Vrbskem jezeru, Hauptstrasse 80/II¹⁵. Od 15. sep-

»Drugi dom« Franca W. Babiča v Krumpendorfu (Krivi Vrbi) ob Vrbskem jezeru (Foto Franc Križnar)

tembra 1969 pa do 15. septembra 1974 pa je v službenem potrdilu »Dienstzeugnis« navedeno, da je Franc Babič opravljal privatno službo zasebnega učitelja na Koroškem in v tem svojstvu poučeval solopetje in harmoniko¹⁶.

Zanimiv je Babičev dopisovalski fragment, ki je po razpoložljivih dokumentih, ohranjenih zvezkih CG, trajal zlasti še s takratnim urednikom le-tega in pa ravnateljem ljubljanske Orglarske šole, msgr. Stankom Premrlom v letih 1932 do 1935. Najbolj zanimiv med vsemi temi, poleg objave štirih Babičevih kompozicijskih prvencev, je zagotovo dopis, ki je ohranjen v Premrlovi zapuščini¹⁷. Ta se dotika Premrlovega komornoglasbenega opusa. Tako ob priložnosti prve izvedbe Premrlovega *Godalnega kvarteta* v D–duru lahko razberemo iz pisma Franca Babiča Premrlu (Škofja Loka, 15. februarja 1932) »... obenem Vam čestitam k uspehu Vašega Kvarteta na lok, ki so ga izvajali gojenci Državnega konservatorija na javni produkciji, tudi za radio obenem. Prav ugajal mi je, le škoda, da so izvajali samo dva stavka. ... Saj imamo tudi mi Radio kvartet (?). ... Sedaj pa čitam v CG, da je ta skladba stara 25 let. Celih 25 let ste po mojem prepričanju kritvico trpeli – obžalujem ...«¹⁸. To kaže Franca Babiča kot enega prvih škofjeloških glasbenih kritikov, saj so takratna dopisovanja v CG pomenila precej več kot pa zgolj osebne, subjektivne poglede na glasbeno življenje pri nas. Pa tudi uredniški koncept CG je bil vseskozi naravnani zelo univerzalno in kakor kaže ta in še drugi primeri, ni bil naravnani zgolj v cerkveno glasbeno produkcijo in reprodukcijo. Njegovo ime (Franc Babič) se dvakrat pojavi tudi v CG, v rubriki »Dopisi«. Babičev očitni kompozicijski prvenec je tudi izšel v CG in to še predno se je »spopadel« s poročevalskim ali morda celo »kritičnim« glasbenim peresom. V 55. letniku CG (1932, Priloga 5–6) je izšel njegov 3–glasni ženski zbor z orgelsko spremljavo »*Marija, divni cvet*«, v zadnji, dvojni številki (CG, 55/1932, Priloga 11–129) pa še mešani zbor a cappella (= brez spremljave) »*Adventna*«. V naslednjem, 56. letniku CG (1933, št. 1–2 na str. 26–27) se je Franc Babič (prvič!), v naslednji številki istega letnika CG¹⁹ pa še drugič oglasil v pisnem prispevku in se dotaknil pomembne slovenske glasbene osebnosti, muzikologa in umetnostnega zgodovinarja dr. Josipa Mantuanija (1860–1933), ki je v tistem letu (18. marca 1933) v Ljubljani tudi umrl. V naslednjem letniku CG (57/1934, št. 5–6, str. 82–84) pa Franc Babič že poroča o stanju cerkvene glasbe v Škofji Loki. V tem zapisu je najpomembnejša piščeva ugotovitev, da ima Škofja Loka tri cerkve in tri samostojne pevske zборе na njihovih korih. Za kor sv. Jakoba, ki

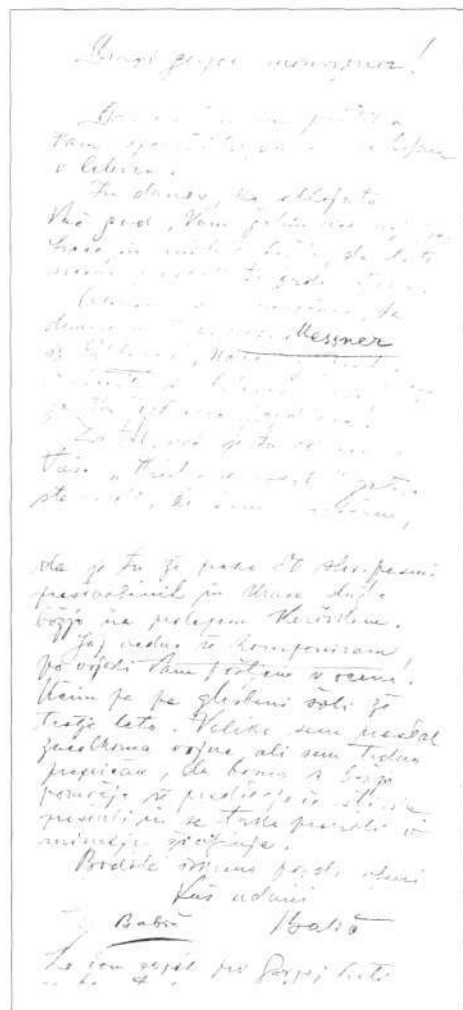
Babičev notni zapis: začetek klavirske *Balade*, op. 432

ga je vodil Jože Matek (diplomant celjske Orglarske šole), očita, da pri procesijah za veliko noč in telovo igra mestna godba (posvetne) koračnice, kar je necerkveno; zato naj tudi godba ob teh priložnostih igra cerkvene melodije ali pa naj sploh ne gre za procesijo s takimi poskočnimi melodijami! Omenja še kor škofjeloške uršulinske cerkve, ki pa ga ne oceni najbolje. Še najbolj pohvali kapucinsko cerkev, kjer je očitno deloval sam! Že v naslednjem letniku CG (57/1934, št. 5–6, str. 82–84) se je Franc Babič spet oglasil in se razpisal o prvem koncertu nanovo ustanovljenega Dekanijskega cerkvenega zbora. To je bilo 29. aprila 1934 ob ustanovitvi staro-loške dekanije, glavni pobudnik in dirigent pa je bil Anton Jobst iz Žirov. V istem letniku CG (57/1934, Priloga 11–12) je objavil 3–glasni ženski zbor s spremljavo orgel »Božična«, v naslednjem letniku CG (58/1935, Priloga 11–12) pa je zadnjič prispeval cerkveno skladbo – mašo z naslovom »Rosite, nebesa« za mešani zbor in orgle. Potem se Franc Babič v CG ni več oglasil.

S Premrlom je ostal še v korespondenčnih stikih v letih, ko je že živel in deloval na avstrijskem Koroškem; vse tja do leta 1960, ko je ohranjeno zadnje pismo Franca Babiča S. Premrlu, ko mu 24. oktobra (1960) iz Krumpendorfa čestita ob visokem, 80. življenjskem jubileju.

Babičevo življenje in delo v Celovcu in njegovi okolici ostajata za ves povojni čas bolj ali manj zavita v meglo; razen tistega, kar je bilo mogoče razbrati iz še ohranjene skladateljeve zapuščine, ki je v večini primerov kar dovolj natančno datirana in pa iz nekaterih sporadičnih, slučajnih »uradnih« navedkov ustanov, zlasti še šol, v katerih je deloval; v glavnem kot pedagog, vse manj kot reproduktivec, tu in tam pa še tudi kot zborovodja in klavirski ter orgelski spremljevalec ali v primeru orgelskega instrumenta še kot organist (solist).

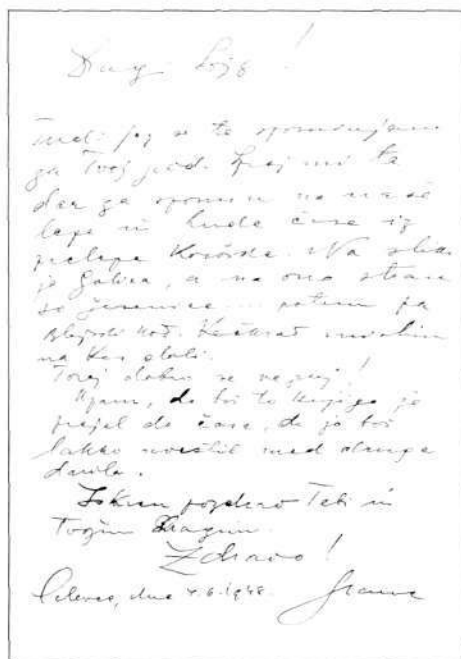
V času delovanja v Celovcu je imel Franc Babič zaradi raztresenosti svoje sicer številne družine (bratov in sester) po celem svetu s prijateljem Alojzom Janom (roj. 1913, ključavničarjem po poklicu in nazadnje izdelovalcem

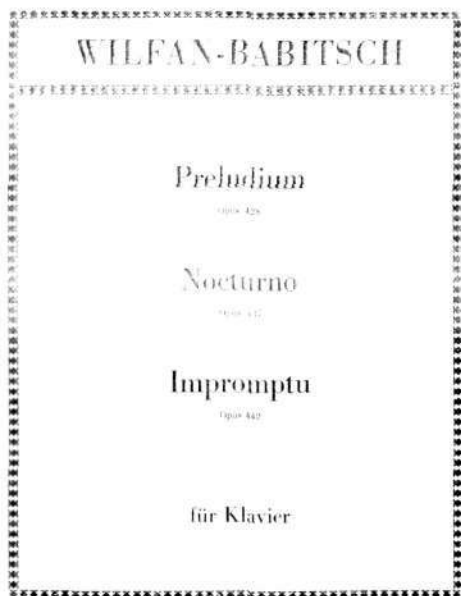
Babičev rokopis: fragment pisma, ki ga je 13. novembra 1944 pisal S. Premrlu

/kravjih/ zvoncev!) iz Višelnice (12), ki spada v faro Zgornje Gorje (nad Bledom), lepe, več kot zgolj prijateljske stike in odnose. Številna korespondenca je resda ohranjena le na eni, Janovi strani, zato pa seveda zaradi dveh povsem različnih osebnosti ta kaže na globoke in splošne družinske vezi in podatke. Zanimivost omenjene korespondence je tudi v tem, da hrani A. Jan tako pisma Franca Babiča kot kopije svojih pisem, ker mu je vsa (razen kartic itd.) pisal s pisalnim strojem in je zato ohranil tudi kopije svojih pisem. Eni in drugi, torej Babičevi in Janovi, so se v vsem povojnem času med Zgornjimi Gorjami in Celovcem oz. Krivo Vrbo tudi redno obiskovali. Prvo (Babičevo) pismo datira v Janovem arhivu že 28. apr. 1939. Iz nje ga naj v tem primeru zato citiramo samo tisti del, ki se (očitno) nanaša na Babičevo glasbeno delovanje: «... imaš mnogo dela, tudi jaz se ne morem pritožiti, ker delam z učenjem in potem doma kar naprej, kakor ura. Verjemi mi, da tako še nisem bil uprežen v mojem življenju ...» Potem je nekaj (vojne) pavze v navedeni korespondenci, tako da se prvo pismo A. Jana Babiču pojavi «še» 25. maja 1945²⁰. 12. februarja 1949 piše Franc Babič A. Janu: «... Sodelujem pa seveda proti plačilu v nemškem pevskem društvu. To je moj poklic in učim zборе. 12. decembra (1948) sem imel velik koncert. Takega aplavza nima zlepa vsak kot sem ga imel jaz. Malo težko je priznati sposobnost tujcu in to enemu Slovencu, pa vseeno so mi dali naslov najboljši dirigent v Celovcu. Že moram nekaj znati, če se meni prizna uspeh, ker sem eden mnogih, ki ljubijo našo Korosko²¹. 18. maja 1952 spet piše Alojzu Janu: «... Strokov-

njaki pravijo, da pojem najboljše in da nimam sovrstnika v Celovcu, ki bi me prekašal. Prof. Nani Janowsky zagotavlja, da je moj glas svetoven in da bom imel velike uspehe, če se posvetim operi. Zaenkrat me to ne zanima. Najraje bi pa postal učitelj solopetja na kaki glasbeni akademiji, pa naj se bo to kjerkoli, seveda najraje pa v Ljubljani ali v Zagrebu ... doma ...²². Še isto leto (21. junija 1952) je Franc Babič spet zapisal v pismu A. Janu: «... Jaz sem v popolnem razmahu, učenju in učenju. V petek in soboto grem k prvemu izpitu in dne 28. avgusta (1952!) je končni zrelostni izpit. Moram obvladati zelo obsežno snov. Sicer mi ne dela težkoč, ker sem se naučil to že pred 20 leti v Ljubljani. Najtežje je sedaj isto snov predelati v nemščini. In strokovni izrazi pri vzgojeslovju, to je precej trd oreh. Bom videl? Vse je od sreče odvisno. ... Za predvajanje me praktično ne skrbi. Vsak, kdor me sliši, je presenečen, tako

Pismo Franca Babiča, ki ga je 4. junija 1948 pisal Alojzu Janu v Višelnico 12, Zgornje Gorje na Gorenjskem

Naslovnica enega redkih Babičevih tiskov
KLAVIRSKIH SKLADB

moj strokovni članek (?) za glasbeno revijo (?). Bom le videl, kako ga bodo sprejeli. Zajel sem strokovno (pevsko) vsaj tako, da bodo videli, da jaz ne spim, in da tudi nekaj znam. ...²⁰ 20. decembra 1959 spet lahko preberemo v Babičevem pismu A. Janu: "... Jaz imam vedno mnogo dela. Prostega časa ne poznam. Doštudiral sem solopetje in že učim in pripravljam pevce za opero. Imam uspeh in največje veselje v tem. Naravno moram študirati vzgojo glasu in sem se specializiral na tem področju. ...²¹ 13. oktobra 1967 pa: "... Jaz sem zelo zaposlen. Imam 40 učnih ur na teden, potem pa še delo doma. ...²²

Potem, ko je »učitelj solopetja in skladatelj« Franc Wilfan Babič (tudi -tsch, torej: Babitsch!) 11. junija 1986 v Celovcu v 86. letu umrl, so sledila še pisma med omenjenima družinama (v imenu Babičevih žena Brunhilda in edina Babičeva potomka hči Eva) z Janovimi najdlje še do leta 1990 (1991); vendar so v glasbenem pomenu vsebinsko nezanimiva, tudi za omenjeno področje obravnave. V nekaterih pogovorih z A. Janom se je našlo tudi to, "... da je Franc Babič tudi učil na loški meščanski šoli in orglal pri uršulinkah (v Škofji Loki?) ... Ko se je s kar štirimi brati odselil na Koroško, najprej v Borovlje, je postal čisto pravi Korošec ... A. Jan in Franc Babič sta nekaj časa (po drugi svetovni vojni) živela skupaj v Celovcu ... Po vojni, četudi Franc Babič ni imel nič skupnega s tako znanim (slovenskim) domobranstvom, ga do leta 1950 ni bilo domov, v Škofjo Loko, niti takrat ne, ko mu je umrla mati« (ni ga bilo na pogrebu svoje matere v Škofjo Loko v začetku novembra 1950?; mati je umrla 28. oktobra 1950!). Arhiv korespondence med Francem Babičem in A. Janom obsega 130 enot, večinoma pisem, nekaj malega tudi kartic, voščilnic, čestitk in dopisnic. Babičev del te korespondence je v glavnem v rokopisni obliki, nekaj

dobro mi gre z glasom. Teoretični del in zgodovina je pa tako obsežna, da se Bog usmili ...²³ 12. julija 1957 spet piše Alojzu Janu: "... Jaz sem imel toliko dela, kot še nikoli. Veš šola, javni nastopi, šolski koncerti ... to da ogromno dela in opravlka tudi izven šole. ... Sedaj sem nastopil počitnice in sem do 15. septembra prost. ...²⁴ 21. julija 1958 se je spet oglasil A. Janu in med drugim napisal: "... Preteklo šolsko leto sem imel dela, kot še nikoli. Pri nas je tako, da moraš delati in delati, če bočeš, da nekaj zaslužiš. No, in kje je potem čas za umetniško udejstvovanje, za komponiranje? Jaz imam mnogo lepib idej, pa kaj bočeš, če nimaš časa, da izkoristiš. ...²⁵ 23. decembra 1958 Franc Babič spet piše A. Janu in med drugim omeni: "... Jaz imam sicer mnogo dela. Vsak prosti čas izrabim za kulturno delo. Ravno danes sem odposlal v Ljubljano

malega je v tipkopisu, in obsega 61 enot, Janov fragment tega opusa pa je malce večji, saj njegove, izključno tipkopisno ohranjene, kopije pisem Franca Babiča obsegajo 69 enot.

Za svoje delo je bil Franc W. Babič v Celovcu oziroma na Koroškem kar nekajkrat odlikovan oz. nagrajen: 2-krat (bron in zlato) je prejel odličje avstrijske Koroške pevske zveze (Kärntner Sängerbund), dvoje spominskih odličij (iste zveze), dvakrat zaporedoma ga je odlikoval koroški deželni glavar, v njegovi zapuščini v Celovcu pa sta še dve (neidentificirani) podobni spominski odlikovanji.

Franc Wilfan Babič je živel in deloval med Celovcem in Krivo Vrbo (ob Vrbskem jezeru), občasno, samo še na (eno)dnevne obiske pa se je kdaj pa kdaj po (2. svetovni) vojni še vračal v svojo rodno domovino: Ljubljano in Škofjo Loko. Umrli je 11. junija 1986 v Krivi Vrbi (ob Vrbskem jezeru), pokopan pa je bil 20. junija na (zasebnem) pokopališču župnije sv. Martina v severozahodnem predmestju Celovca (Luegerstrasse).

Slovenska enciklopedika Franca Babiča ne omenja, razen da je z omenjenim opusom štirih cerkvenih pesmi, ki jih je objavil v CG (1932–35) naveden v *Slovenskih cerkvenih skladateljib*²¹.

Temeljni podatki – bibliografski pregled kompozicij Franca W. Babiča

V priložnem popisu Babičevih del se v glavnem naslanjamo na zasebni arhiv skladateljve žene Brunhilde in hčere Eve Babič (Klagenfurt/Celovec, Rizzistrasse 6).

Deutliche Schrift arbeiten!				→		←	
Opus	TITEL DER WERKE (Name des Werkes)	Opus (Nr. des Opus im Verzeichnis)	Komponist (Vn. und Datum)	Bezeichnet (Original- und Bearb.)	Titel (Original- und Bearb.)	Verzeichnis (Nr. des Verzeich- nisses)	Opus (Nr. des Opus im Verzeich- nisse)
457	Herrn Kirchentanz	105	Wilfan Babič		S. Gumpert	10	
458	Fermer	2			Brindler	6	
503	Frühling	10			J. J. J.	1	
504	Herrn Kirchentanz	100			B.	1	
514	Kreuz	10			H. H.	1	
515	Die alten guten Stunden	10			H. H.	1	
516	Requiem	10			H. H.	1	
517	Requiem	10			H. H.	1	
518	Requiem	10			H. H.	1	
519	Requiem	10			H. H.	1	
520	Requiem	10			H. H.	1	
521	Requiem	10			H. H.	1	
522	Requiem	10			H. H.	1	
523	Requiem	10			H. H.	1	
524	Requiem	10			H. H.	1	
525	Requiem	10			H. H.	1	
526	Requiem	10			H. H.	1	
527	Requiem	10			H. H.	1	
528	Requiem	10			H. H.	1	
529	Requiem	10			H. H.	1	
530	Requiem	10			H. H.	1	
531	Requiem	10			H. H.	1	
532	Requiem	10			H. H.	1	
533	Requiem	10			H. H.	1	
534	Requiem	10			H. H.	1	
535	Requiem	10			H. H.	1	
536	Requiem	10			H. H.	1	
537	Requiem	10			H. H.	1	
538	Requiem	10			H. H.	1	
539	Requiem	10			H. H.	1	
540	Requiem	10			H. H.	1	
541	Requiem	10			H. H.	1	
542	Requiem	10			H. H.	1	
543	Requiem	10			H. H.	1	
544	Requiem	10			H. H.	1	
545	Requiem	10			H. H.	1	
546	Requiem	10			H. H.	1	
547	Requiem	10			H. H.	1	
548	Requiem	10			H. H.	1	
549	Requiem	10			H. H.	1	
550	Requiem	10			H. H.	1	

Bitte die Rückseite beachten

Babičev popis glasbenega opusa (glej zap. št. 400–524, ki kažejo število skladateljevih del!), kopija avtografa v njegovi zapuščini v Celovcu (10. avgust 1968)

*Franz W. Babič
(v sredini) z edino
hčerko Evo Babič
(na levi) in ženo
Brimbildo Babič
(na desni), med leti
1975 do 1980*

Nekaj malega (potrditve in ponovitve) je bilo mogoče najti še v CG. Kajti skladatelj ni zapustil popisa svojih del, čeprav se v enem od prijavnih fragmentov (očitno gre za skladateljev avtorski popis za avstrijsko avtorsko agencijo, 10. avgusta 1968) nahaja 28 del, med opusi od št. 400 do št. 524. Tudi zato in pa zaradi nekaterih (redkih) skladateljevih oznak opusov, smo Babičev popis glasbenih del razdelili v dve skupini: tisto, ki nosi oznake opusov in dela brez znanega opusa. Prav zato dopuščamo v tem primeru določeno distanco do navedenih *Temeljnih podatkov*...., ker je ta pregled prvi in prav gotovo ne dokončen. Vanj so uvrščena Babičeva dela, ki so izšla v tisku, pa tudi njegovi (dosegljivi) rokopisi. Pri sestavljanju te *Bibliografije* ... je upoštevana ustaljena mednarodna decimalna klasifikacija⁹¹. Opuščene pa so glasbene oblike, kompozicijske zvrsti, ki se v Babičevem opusu sploh ne pojavijo (npr.: opera, kantata, koncert, simfonija, sonata itd.). Prav tako so v tem popisu (vseh) Babičevih del zajeti le tisti podatki, ki so znani in nedvoumni ob vpogledu v skladateljev opus in razpoložljivo zapuščino. Ta vsekakor ni popolna in je kljub glavnemu in edinemu nahajališču, privatni zapuščini na skladateljevem domu, verjetno možna še kje (uredništva in njih sedeži, dirigenti, zborovodje zborov in pevci, kapelniki in instrumentalisti, cerkveni kori, župnijski uradi, ...). Zato še vedno obstaja raziskovalcev in popisovalcev dvom tako v pogledu Babičeve bio– kot tudi bibliografije. Tako naj bi ta bibliografija glasbenika in skladatelja Franca Wilfana Babiča pomenila le avtorjev torzo in ne nekaj dokončnega. Babičev bibliografski pregled kompozicij je narejen po abeced-

*Nagrobnik z vpisanim imenom F. W. Babiča
na pokopališču ž. c. sv. Martina v Celovcu
(Foto Franc Križnar)*

nem zaporedju naslovov skladb, prav tako pa je glede na avtorjeve (dosegljive in znane) oznake opusov razdeljen na označeni del opusov in neoznačeni del, ter še dodatno poddeljen na posvetni in cerkveni opus.

Pri Babičevem izvirnem nemškem opusu smo prevedli naslove in uvodne opombe, ki jih je skladatelj pripisal takrat, ko je določeno delo posvetil, ali posebej zaznamoval njegov pomen tudi v slovenskem jeziku. Zlasti se nekaj težav je bilo v njegovem rokopisnem delu zapuščine, saj njegova pisava (morda tudi znanje nemščine?) marsikdaj zamegljuje natančen in pravilen (pesniški) prevod; nasprotno, pa nismo prevajali slovenskih naslovov v nemščino.

Z označenim (= znanim) opusom

1. POSVETNA DELA

A. Komorna dela

a) *Samospevi*

1. **Abschied** *Slovo*, op. 341 ali/in 505, (bes. R. Hüh), Lied für Tenor und Klavier/pesem za tenor in klavir, rkp. Krumpendorf 30. 9. 1957, 1968 (popr. 1970).
2. **Allerseelen** *Vsa duša*, op. 490, Lied für Mezzosopran und Klavier/pesem za mezzosopran in klavir (bes. H. v. Gilm), rkp., Klagenfurt/Celovec, (?).
3. **Aus meiner Tränen spriessen** *Iz mojega napoja ...*, op. 512, für hohe Stimme (Sopran) mit Klavierbegleitung/za visoki glas (sopran) s klavirsko spremljavo, (bes. H. Heine), rkp. Krumpendorf Wöhrter See, december 1967 in 22. 11. 1969.
4. **Der Tod!** *Smrt!*, op. 412 ali/in 501, (bes. H. Homa), rkp. velika noč, 1958.
5. **Einsam hintern letzte Haus** *Osamljen za zadnjo hišo*, (skupaj z: Es gibt so wunderweisse Nächte/Čudovite bele noči, op. 361 ali/in 493, für Tenor mit Klavierbegleitung/za tenor s klavirsko spremljavo, (bes. R. M. Rilke), rkp. Klagenfurt, 17. 1. 1958 in (ponovno) 1960.
6. **Es gibt so wunderweisse Nächte** *Čudovite bele noči*, op. 395, für Sopran (Tenor) mit Klavierbegleitung/za sopran (tenor) s klavirsko spremljavo, (bes. R. M. Rilke), rkp. Klagenfurt, 6. 2. 1958 in (ponovno) Krumpendorf 1959).
7. **Gib mir** *Daj mi*, op. 507, (bes. H. Homa), rkp. (?).
8. **Heilung** *Ozdravljenje*, op. 425, Lied für Sopran Solo und Klavier/pesem za sopran solo in klavir (bes. R. Hüh), rkp. Klagenfurt, 21. 1. 1957.
9. **Hochsommernacht** *Kresna noč*, Lied für Bass und Klavier/Pesem za bas in klavir, bes. (?), rkp. Krumpendorf, 18. 11. 1951.
10. **Ich möchte draußen dir begegnen** *Rad bi te srečal zunaj*, op. 375 ali/in 391, Lied (für tiefe Stimme) mit Klavierbegleitung/pesem (za nizki glas) s klavirsko spremljavo (bes. R. M. Rilke), rkp. Krumpendorf, 1961.
11. **In allen guten Stunden** *V dobrih starih časih*, op. 427 (bes. J. W. v. Goethe), rkp. (?).
12. **Leben** *Življenje*, op. 507 ali/in 508 für Stimme (Alt) und Klavier/za glas (alt) in klavir, (bes. E. Preining), rkp. Klagenfurt, 14. 2. 1957.
13. **Lied** *Pesem*, op. 410 ali/in 504, Lied für Bass (Alt) und Klavier/pesem za bas (alt) in klavir, (bes. H. v. Homa), rkp. (?) 1958.
14. **Nacht der Spaziergang** *Sprebod ponoči*, op. 504, (bes. H. Homa), rkp. (?).
15. **Nacht der Spaziergang** *Sprebod ponoči*, op. 404 ali/in 504, für Alt solo und Klavier/za alt solo in klavir (bes. H. v. Homma), rkp. Klagenfurt, 5. 11. 1957.
16. **Purpürrote Rosen binden ...** *Škerlatno rdeče vrtnice*, op. 411, ali/in 511 ali/in 534 (?) für eine (tiefe) Stimme mit Klavierbegleitung/za (nizki) glas s klavirsko spremljavo, (bes. R. M. Rilke), rkp., Krumpendorf, 1961.
17. **Sprüche** *Reki*, op. 356, für eine Stimme mit Klavierbegleitung/za glas in klavirsko spremljavo, (bes. I. Schütz), rkp. Krumpendorf (?).
18. **Wehmitte** *?*, op. 512/1 in 2, Lied für Sopran (Tenor) mit Klavierbegleitung/pesem za sopran (tenor) s klavirsko spremljavo, (bes. H. Heine), rkp. Krumpendorf, 1967.
19. **Wenn ich in deine Augen seh** *Ko pogledam v tvoje oči*, op. 513, für eine Stimme mit Klavierbegleitung/za glas s klavirsko spremljavo (bes. H. Heine), rkp., Krumpendorf, december 1967.
20. **Winterlichtlandschaft** *Zimska pokrajina*, op. 433, (bes. E. Baboysel), rkp. Krumpendorf, 23. 2. 1964.

b) **Klavir**

1. **Andante Cantabile**, op. 437, rkp. Krumpendorf, 15. 4. 1965 in 23. 1. 1972.
2. **Ballada/Balada**, op. 432, rkp., Krumpendorf, 16. 2. 1964.
3. **Impromptu**, op. 442, rkp. (?) in tisk (?), posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek/klavir, 1973).
4. **Impromptu**, op. 446, rkp. Krumpendorf (?).
5. **Impromptu**, op. 524, rkp. (?).
6. **Impromptu**, op. 607, rkp. Krumpendorf, 27. 8. 1983.
7. **Kinderspiel Otroška igra**, op. 430/2, rkp., Krumpendorf (?).
8. **Krumpendorfer Polka Krumpendorfer polka**, op. 517, gewidmet Herrn Direktor Helmut Niedhart, Bürgermeister posvečeno gospodu direktorju Helmutu Niedhartu, županu, rkp. Krumpendorf, 13.–18. 2. 1968.
9. **Kleine suite für Klavier Mala suita za klavir**, op. 404, rkp. (?).
10. **Marsch Koračnica** (Trio), op. 518, rkp., (?), 13. 2. 1968.
11. **Menuett Menuet**, op. 430, rkp. (?).
12. **Nocturno/Nokturno** ali *Andante Cantabile* (?), op. 437, rkp., Krumpendorf, 1969 in tisk (?), posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek/klavir, 1973).
13. **Nocturno/Nokturno**, op. 534 (?), posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek, klavir, 1973).
14. **Nocturno/Nokturno**, op. 535, rkp. Krumpendorf (?), posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek, klavir, 1973).
15. **Nocturno/Nokturno**, op. 536 (?), posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek, klavir, 1973).
16. **Nocturno/Nokturno**, op. 561, rkp. Krumpendorf, januar 1973.
17. **Nocturno/Nokturno**, op. 601, rkp., Krumpendorf, 23. 10. 1978.
18. **Nocturno/Nokturno**, op. 602, rkp., Krumpendorf, 1980.
19. **Nocturno/Nokturno**, op. 605, rkp., Krumpendorf, 1980.
20. **Nocturno/Nokturno v b-molu**, op. 631, rkp., Krumpendorf, 23. 10. 1978.
21. **Polka**, op. 519, rkp. Krumpendorf, 10. 2. 1970.
22. **Polka**, op. 431, rkp., Krumpendorf, 11. 2. 1964 (ali in 1968 ?).
23. **Postludium/Postludij**, op. 623, rkp. (?).
24. **Preludium/Preludij**, op. 428 v D–duru, rkp. Krumpendorf, 22. 1. 1964, posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek, klavir, 1973).
25. **Preludium/Preludij**, op. 622, rkp. (?).
26. **Romanze/Romanca**, op. 534, rkp. (?).
27. **Romanze/Romanca**, op. 565, rkp. (?).
28. **Tanz/Ples**, op. 510, rkp. (?).
29. **Träumerei/Sanjarjenje**, für Klavier/za klavir, op. 523, rkp. Krumpendorf (?).
30. **Träumerei/Sanjarjenje**, für Klavier/za klavir, op. 538, rkp. Krumpendorf (?).
31. **Walzer/Valček**, op. 537, rkp. Krumpendorf (?), posnetek Radio Slovenija (Marijan Lipovšek, klavir, 1973).
32. **Wörterseemarsch Koračnica Vrbskega jezera**, op. 518, rkp. (?).
33. **Zwischenspiel/Medigra**, op. 622 I, rkp. (?).

c) **Orgle**

1. **Spominčice** (bes. S. Gregorčič), rkp. (?).

B. **Zbori**

a) Brez spremljave (a cappella)

1. **Mešani zbori**

1. **Der Seele vom Kärntenland Duša Koroške**, op. 201 (bes. F. Schöll), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
2. **Nun kommt der Frühling wieder/Sedaj pride ponotno pomlad**, op. 313, (bes. ?), rkp. (?).
3. **Trinklied/Napitnica**, op. 381 (bes. J. Wolf), tisk – ciklostil, rkp. (?), 7. 12. 1962.

2. **Moški zbori**

1. **Abschied Slovo**, op. 341, (bes. E. Müller), rkp. (?).
2. **Am Grabe/Na grobu**, op. 456, tisk – ciklostil, (?).

3. **Bauerngebet** *Kmetova prošnja*, op. 324, (bes. F. Podessan), rkp. Krumpendorf, 17. 10. 1960 (?).
4. **Die Karawanken** *Karavanke*, op. 322 (?), (bes. E. Höschen), rkp. (?).
5. **Dort bin ich so gern ...** *Tam sem tako rad ...*, op. 330, (bes. ?), rkp. (?).
6. **Festgesang** *Slavnostna pesem*, op. 403 (bes. J. Gölles), rkp. (?), tisk: Sängerefreund (?).
7. **Grablied** *Pogrebniča*, op. 456 (?), (bes. Walk ?), rkp. Krumpendorf, 13. 12. 1967.
8. **Im Abendrot** *Večerna zarja*, op. 454 ali/in 455, (bes. C. Lappe), tisk – ciklostil, rkp. (?).
9. **In allen guten Stunden** *Ob tseh lepib urah*, op. 427, (bes. J. W. Goethe), rkp. (?), tisk: Sängerefreund (?).
10. **Im Maien** *V maju*, op. 334 (bes. J. Radenberg), rkp. Krumpendorf, 24. 5. 1961.
11. **Kärtner Begrüßmotto** *Koroški pozdravni moto*, op. 351, (bes. W. Grabner), rkp. (?).
12. **Mei Hämer** ?, op. 320, Dicht. W. Grabner gewidmet posvečeno pesniku W. Grabnerju, (bes. Thomas ?), rkp. 22. 10. 1950.
13. **Mei Heimat** *Moja domovina*, op. 320, (bes. F. Podesser), tisk – ciklostil, rkp. (?).
14. **Mein Kärtnerland** *Moja koroška dežela*, op. 400 (bes. S. Gorenziel), rkp. (?), tisk: Sängerefreund (?).
15. **Nun kommt der Frühling wieder** *Spet se bo vrnila pomlad*, op. 313, (bes. ?), rkp. (?), 10. 7. 1949 (?).
16. **Sommer** *Poletje*, op. 402, (bes. Bimbad), rkp. (?), tisk: Sängerefreund (?).
17. **Steh auf!** *Vstanite*, op. 331, (bes. ?), rkp. (?).
18. **Unter dem Lindenbaum** *Pod lipo*, op. 340, (bes. H. Pfail), rkp. (?).
19. **Wunsch** *Želja*, op. 613, (bes. A. Petzold), komponiert und den getän Singerin vom (?) gewidmet komponirano in posvečeno (?), rkp. Krumpendorf, 5. 6. 1976.

3. Ženski zbori

1. **Motto** *Moto*, op. 329 (bes. E. Stromberger), des Fr. Chores der Krankenpflegeschule in Klagenfurt – ženskemu zboru Zdravstvene šole v Celovcu, rkp. (?) in tisk – ciklostil (?).
3. **Im Abendrot** *V večerni zarji*, op. 455, (bes. C. Lappe), rkp. (?) in tisk – ciklostil (?).
4. **Weihelied** *Posvetilna pesem*, op. 327 (bes. Dr. J. Gölles), – Zur Eröffnung der neuen Chirurgen in Klagenfurt Ob odprtju nove kirurgije v Celovcu, rkp. (?) in tisk – ciklostil (?).
6. **Weinacht** *Božič*, op. 453, (bes. ?), rkp. (?) in tisk – ciklostil (?).
7. **Wiegenlied** *Uspavanka*, op. 552 (?), (bes. M. Grassler), tisk – ciklostil (?), rkp. Krumpendorf, 1973 (?).

II. CERKVENA DELA

A. Zbori

a) Brez spremljave (a cappella)

1. Mešani zbori

1. **Ave Maria**, op. 621, rkp. (?), 17. 4. 1983.
2. **Evharistična**, op. 633, (bes. R. Gartner), rkp. (?), 24. 5. 1985.

b) S spremljavo

1. Mešani zbori

1. **Tantum ergo** *Hymnus v Es-duru*, op. 313 für Bass Solo, Chor und Orgel za bas solo, zbor in orgle, (bes. ?), rkp., Krumpendorf, 8. 9. 1959.

Z neoznačenim (= neznanim) opusom

I. POSVETNA DELA

A. Komorna dela

a) S a m o s p e v i

1. **Abschied** *Slovo*, (bes. H. Homma) für Alt und Klavier/za alt in klavir, Frau R. Heinrich gewidmet posvečeno gospe R. Heinrich, rkp. (?), februar 1957.
2. **Abschied** *Poslovilna pesem*, Lied für Tenor und Klavier: pesem za tenor in klavir, (bes. R. Huch), rkp., Krumpendorf, 30. 9. 1957.
3. **Am schönen Strand zum Wörthersee** *Na lepi obali Vrbskega jezera*, (bes. S. Luschnig), rkp. (?).
4. **Bosa pojdiva** ..., za bas s spremljavo klavirja, (bes. K. Destovnik-Kajuh), rkp., Celovec, 20.–22. 10. 1959.
5. **Dolenjska**, (bes. ?), dvospev s klavirjem (?), rkp. (?).
6. **«Du»-Ti**, Lied für Sopran und Klavier: pesem za sopran in klavir, (bes. R. Huch), rkp. (?), Weinachten/Božič, 1956.

7. **-Du heilige Sehnsucht** / *Ti sveto brepenenje*, für mittlere Stimme und Klavier/za srednji glas in klavir (bes. T. Haslinger), rkp. (?).
8. **Einsam hinterm letzten Haus** / *Osamljen za poslednjo hišo*, für Tenor mit Klavierbegleitung/za tenor s klavirsko spremljavo, (bes. R. M. Rilke), rkp., Krumpendorf, 1960.
9. **Es gibt so wunderweisse Nächte** / *To je čudovita belina noči*, Lied für Tenor und Klavier/pesem za tenor in klavir, (bes. R. M. Rilke), rkp. Klagenfurt, 6. 2. 1958.
10. **Hatt einen Knaben** / *Amela sem fantu*, (bes. Budějovice), rkp. (?).
11. **Heilung** / *Ozdravljenje*, Lied für Sopran und Klavier/pesem za sopran in klavir, (bes. R. Hüch), rkp. Krumpendorf, 1957.
12. **Ich bin am Strand ... – Tango** / *Jaz sem na obali ... – tango*, (bes. Lj. Zimmer), rkp. (?).
13. **Klagendes Lied** / *Tožba*, für tiefe Stimme und Klavier/za nizki glas in klavir (bes. H. v. Homma), rkp. (?), 1. 5. 1957 in (ponovno) 1. 5. 1958.
14. **Ko bi biva ljepa ura**, koroška ljudska (bes. ljudsko), rkp. (?).
15. **Kunst** / *Umetnost*, für eine Stimme und Klavier/za glas in klavir (bes. I. Schütz Preinig), rkp. Klagenfurt, 18. 1. 1957.
16. **Lied** / *Pesem*, Lied für Bass oder Alt und Klavier/pesem za bas ali alt in klavir, (bes. H. v. Homma), rkp., (?), 25. 4. 1957.
17. **Man kann vom Wörthersee träumen** / *Labko sanjaš o Vrbskem jezeru*, Langsam Walzer/Počasni valček, bes. (?), rkp. (?).
18. **Meeresstille** / *Morska tišina*, Lied für Alt (alt. tiefen Bass) und Klavier/pesem za alt (alt. nizki bas) in klavir, (bes. J. W. v. Goethe), rkp. (?), 27. II. 1953 in (ponovno) Krumpendorf, 31. 10. 1956.
19. **Opatija** / *Pojte, pojte, drobne ptice*, (bes. narodno), prir. F. Babič, rkp. (?).
20. **Opatija** / *Pojte, pojte, drobne ptice*, (bes. narodno), za dva glasova in klavir, prir. F. Babič, rkp. (?).
21. **Samo još dva dana**, (bes. ?), rkp., (?), 27. 2. 1960.
22. **Spominčice**, (bes. S. Gregorčič), rkp. (?).

b) **Klavir**

1. **Am schönen Strand vom Wörthersee** / *Na lepi obali Vrbskega jezera*, rkp. (?).
2. **Argenta-tango**, rkp., 10. 1. 1936 (?).
3. **Impromptu** v Des-dura, rkp. Krumpendorf (?).
- 4.–6. **Klavierstücke** / *Klavirske skladbe*:
 1. *Preludium/Preludij*, op. 428;
 2. *Adagio cantabile*;
 3. *Meditation/Meditacija*, rkp. (?).
7. **Kleinertanz** / *Mali ples*, rkp. (?).
8. **Nocturno** / *Nokturno*, rkp. (?).
9. **Postludium** / *Postludij*, rkp. (?).
10. **Preludium** / *Preludij*, rkp. (?).
11. **Toccata** / *Tokata*, rkp. (?).
12. **Walzer** / *Valček*, rkp. (?).
13. **Wiegenlied** / *Uspavanka*, rkp. Krumpendorf, marec 1958.
14. **Wörthersee Marsch** / *Koračnica Vrbskega jezera*, rkp., Krumpendorf (?).
15. **n. n.** (= delo brez naslova – fragment, 5 str.), rkp., Krumpendorf, 23. 1. 1972.

B. **Zbori**

a) **Brez spremljave (a cappella)**

1. **Mešani zbori**

1. **Klage nicht** / *Ne toži*, (bes. M. Hoschtek-Mülheim), rkp. (?).
2. **Lied** / *Pesem*, (bes. ?), rkp. (?).
3. **Pozimi pa rožice ne cveto**, (bes. slov. narodna), rkp. (?).
4. **Segen der Arbeit** / *Blagoslov dela*, (bes. F. Schödl), rkp. (?), -zum J. F. Tag., 1951.
5. **Strašno trpiš**, (bes. ?), rkp. (?).
6. **Sva duša žudi**, (bes. ?), rkp. (?).
7. **Tužnoj majci**, (bes. ?), rkp. (?).

8. **Vater und Lindenbaum** *Oče in lipa*, (bes. H. Pfeil?), rkp. (?), 29. 8. 1968.
9. **Zdravo, zvijszdo moja**, (bes. ?), rkp. (?).
2. **Moški zbori**
 1. **Abschied** *Sloro*, (bes. E. Müller), rkp. (?), 1960, tisk (?).
 2. **Abschied** *Sloro*, (bes. F. Schöll, 1952), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 3. **A Lanelle a Klaus** ?, (bes. ?), rkp. (?), tisk (?).
 4. **Ban Glück is ka Bleib'm** *Sreča je ostala*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 5. **Bis zum Kreuz bin ich gengen** *Do križa sem šel*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 6. **Begrüßmotto** *Pozdravni moto*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 7. **Darf bin ich so gern** ... *Ali te imam labko rad* ..., (bes. ?), rkp. (?), 12. 5. 1961.
 8. **Der Freiheit Recht, der Arbeit** ... *Svobodi pravica, delu* ..., (bes. ?), rkp. 27. 7. 1951, tisk (?).
 9. **Deutsche Heimat** *Nemška domovina*, (bes. E. v. Schütz), »Dem Förderere des deutschen Liedes, Gauchormeister, Landtagsabgeordneten Direktor Franz Seitschnig gewidmet- posvečeno »pomoi nemškim pesmim, okrošnemu županu in uredniku Deželnih dni«, rkp. (?), tisk (?).
 10. **Die Karawanken** *Karavanke*, (bes. Muraucr), rkp. (?).
 11. **Die Seele** *Duša*, (bes. ?), rkp. 20. 5. 1951.
 12. **Ein Lied muss** ... *Pesem mora* ..., (bes. ?), rkp. (?).
 13. **Festgesang** *Slavilna pesem*, (bes. Josefine Gölles-Ortner), »Beim Liederwettbewerb des MGV »Seerösl« Krumpendorf zum 40. Abstimmungsgedenkjahr mit dem 2. Preis ausgezeichnet- ob pevskem tekmo- vanju MGV »Jezerški roži« Krumpendorf Kriva Vrba ob 40. obletnici uglašenega dela z 2. nagrado ... rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 14. **Grablied** *Nagrobniica*, (bes. ? Hribar), rkp. (?), tisk (?).
 15. **Heimweh** *Domotožje*, (bes. V. Stalzer), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 16. **Hymna** *Himna*, (bes. Dr. Josefine Gölles-Ortner), »anlässlich der Eröffnung des Klagenfurter Haupt- bahnotes- /ob priliki odprtja glavne celovške železniške postaje, rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 17. **«I hân in mein Herzlan»** *V mojem srčku* ..., »Meiner lieben Frau Brunhilde gewidmet- Moji ljubi ženi Brunhildi, rkp. (?), tisk (?).
 18. **Im Heimattal** *Domovina*, Dem M.-G.-V.-»Seerösl« in Krumpendorf gewidmet posvečeno M.-G.-V. »Jezerška roža« v Krumpendorfu, (bes. ?), rkp. (?).
 19. **Im Maien** *V maju*, (bes. Rodenberg), rkp. (?), tisk ciklostil (?).
 20. **In den Kärntenberg** *Na koroškem brbu*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 21. **Jubelgesang** *Jubilejna pesem*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 22. **Kärntner Choral** *Koroški koral*, (bes. J. Gölles), rkp. (?).
 23. **Mein Heimatland** *Moja domovina*, (bes. ?), »Herrn Dr. ing. Franz Neuner gewidmet- posvečeno g. dr. ing. Francu Neunerju, rkp. (?), tisk (?).
 24. **Mein Kärntenland** *Moja Koroška dežela*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 25. **Mein schönes Kärntenland** *Moja lepa Koroška dežela*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 26. **Mein schönes Remstal** *Moja lepa dolina Rema*, (bes. E. Kemjek), rkp. 6.5.1959, tisk – ciklostil (?).
 27. **Mein traus Heimatland** *Moja domovina*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?). Mein Viktring Mo- j Vetrij, (bes. ?), rkp., Krumpendorf, 10. 7. 1950).
 28. **Motto** *Moto*, (bes. ?), »die Männergesangverein »Alpenland« moškemu pevskemu združenju »Alpska dežela«, (bes. ?), rkp. 5.4.1957.
 29. **Neujahrgrüss!** *Novoletni pozdrav!*, (bes. ?), rkp., Klagenfurt, 14. 2. 1947.
 30. **Novo leto**, (bes. F. Terčelj), rkp. (?).
 31. **O du Schöne Frühlingszeit** *O, ti lepi pomladni čas*, (bes. ?), rkp. 1951.
 32. **O teures Grenzland** *O, draga obmejna dežela*, (bes. E. Kernjak), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 33. **Piemontesisetes Volkslied** *Piemontska ljudska pesem*, (bes. ?), rkp. (?).
 34. **Polk'nca**, (bes. ?), rkp. (?).
 35. **Pozimi pa rožce ne cveto**, *slovenska narodna* (bes. ljudsko), rkp. (?).
 36. **Sehnsucht** *Hrepenenje*, (bes. W. M. Volk), rkp. (?).
 37. **Skrivnostna roža!** (bes. Pelinan), rkp. (?).
 38. **Sommer Poletje**, (bes. Julius Otto Bierbaum), »Dem Männergesangverein »Liederkranz« Winterbach gewidmet posvečeno združenju moškega pevskega zbora »Venec pesmi« iz Winterbacha, rkp. (?), tisk – ciklostil (?).

39. **Steht auf!** *Vstanite!*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
40. **Svobodna je naša domovina.** (bes. ?), rkp. (?).
41. **Ti več opevaš.** (bes. ?), rkp. (?).
42. **Tri mladenke.** (bes. ?), rkp. (?).
43. **Wörthersee** *Vrbsko jezero*, (bes. ?), rkp. 1953.
44. **Wir wohl müa'fn ham wändern.** *Moramno taudrati*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
45. **Was fligst dem, liabs ... ?**, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
46. **Wer schlaffes?** *Kdo spiž*, (bes. ?), rkp. (?), 27. 5. 1951.
47. **Wunsch** *Želja*, (bes. Alfons Petzold), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
48. **Zum Muttertag** *Za materinski dan*, (bes. ?), tisk – ciklostil (?), rkp., Klagenfurt, 12. 2. 1947.
49. **Zum Sonneuntergang** *Ob sončnem zabodu*, (bes. Fr. Rückert), -Herrn Josef Tschernig zum 50. Jähr. Sängerjubiläum gewidmet- posvečeno jubileju 50. obletnice petja g. Josefa Tscherniga, rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
50. **Žalostinka žrtvam**, (bes. T. Seliškar), rkp. (?).

5. (Enoglasni) Mladinski (ali ženski) zbori (?)

1. **Am schönen Strand, am Wörthersee** *Na lepi obali Vrbskega jezera*, (bes. S. Luschnig), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 2. **Angel varuh, moj**, (bes. ?), rkp. (?).
 3. **Bog daj, dober večer** (bes. slov. narodna), rkp. (?).
 4. **Metliško kolo** (bes. slov. narodna), rkp. (?).
4. Ženski zbori
1. **Am Kirchtagweg** *Na poti do cerkve*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 2. **Er ist's** *On je*, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 3. **Es hat sich ... / ?**, (bes. ?), rkp. (?).
 4. **Es war als hätt der Himmel ...** *Bilo je kot da bi nebo ...*, (bes. J. v. Eichendorf), -gewidmet Dem Frauengesangverein Klagenfurt posvečeno združenju ženskega pevskega zbora Klagenfurt, rkp. (?).
 5. **Frühlingsglaube** *Pomladna vera*, (bes. ?), -Dem Frauengesangverein in Krumpendorf am Wörthersee gewidmet- posvečeno ženskemu pevskeemu združenju v Krivi Vrbi ob Vrbskem jezeru, rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 6. **Mlatiči**, slovenska ljudska, (bes. narodno), rkp. (?).
 7. **Motto** *Moto*, -Frauengesangverein Krumpendorf am Wörthersee- združenju ženskega pevskega zbora v Krumpendorfu ob Vrbskem jezeru, (bes. ?), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 8. **Mrzel veter tebe žene**, slovenska ljudska, (bes. narodno), rkp. (?), tisk – ciklostil (?).
 9. **Tri mladenke**, (bes. ?), rkp. (?).
 10. **Tri jetrve žito žele**, (bes. ?), rkp. (?).
 11. **Wanderlied** *Popolna pesem*, -Den lieben Sängerinnen des gesangverein Liederkranz Winterbach gewidmet von Musik – Prof. Franz Babitsch – Krumpendorf, 20. 9. 1959 Posvečeno dragim pevkam pevskega združenja »Pevski vene« v Winterbachu, prof. glasbe F. Babič iz Krumpendorfa, 20. 9. 1959, (bes. J. W. v. Goethe), rkp. (?), tisk (?).
 12. **Wörthersee** *Vrbsko jezero*, (bes. ?), rkp. (?), 24. 1. 1956.
 13. **Wunsch** *Želja*, (bes. ?), -Frau Anna Steiner, Obfrau des Frauengesangvereines -Harmonie- in Klagenfurt gewidmet/Posvečeno gospe Ani Steiner, prvi pevkj združenja ženskega pevskega zbora »Harmonija« v Celovcu, rkp. (?).
 14. **Zum Muttertag** *Ob materinskemu dneru*, (bes. ?), rkp. 12. 2. 1947, tisk – ciklostil (?).
 15. **Žuta kuča**, (bes. ?), rkp. (?).

b) S spremljavo

1. Mešani zbori

1. **-Einem Taglöhn-** ? , za sopran solo, mešani zbor in klavir, (bes. F. C. Mayer), rkp. Krumpendorf, 26. 1. 1953, tisk (?).
2. **Freude** *Veseloje*, (bes. R. Tagore), rkp. (?).

2. Moški zbori

1. **-Piemontesiessels- Volkslied** *Piemontska ljudska pesem*, (bes. ?), rkp. (?).

II. CERKVENA DELA

A. Komorna dela

a) za glas (-ove) in klavir

1. **Bog je ustvaril zemljo** ..., za dva glasova in klavir (prij.), (bes. ?), rkp. (?).

b) **S a m o s p e v i (glas-ovi in orgle):**

1. **Božična**, (bes. ?), rkp. (?).
2. **Kdaj o sladka mati moja**, (bes. ?), rkp. (?).
3. **Weinachten/Weinachtslied** *Božična božična pesem*, (bes. ?), rkp. (?), 1946.
4. **Zur Kommunion** *Oh obhajilu, ein Lied für Alt solo und Orgel* pesem za alt solo in orgle, (bes. ?), rkp., Klagenfurt, 10. 7. 1945.

B. Zbori

a) **Brez spremljave (a cappella)**

1. Mešani zbori

1. **Adventna**, tisk: CG, 55, 1932, Priloga 11–12.
2. **Božična**, (bes. ?), rkp. (?).
3. **Mašna za adventni čas**, (bes. ?), tisk – cikostil, rkp. (?).
4. **Mati žalostna** (4!), (bes. ?), rkp. (?).
5. **Obhajilna za post**, (bes. ?), rkp. (?).
6. **Odšla Marija je v nebo**, (bes. G. Mali), rkp., Celovec, 2. 5. 1944.
7. **Offertorium**, dne 15. 10. 1946 poklonil Pavlu Berniku, (bes. ?), rkp. (?).
8. **Oljska gora** (6!), (bes. iz okolice Škofje Loke!), rkp. (?).
9. **O Maria, voll der Gnaden** *O Marija, polna milosti*, (bes. ?), rkp. (?).
10. **Osterlied** *Velikonočna pesem*, (bes. M. Weller), rkp., Celovec, 19. 3. 1947.
11. **Presvete rane** (5!), (bes. ?), rkp. (?).
12. **Strašno trpiš** (3!), (bes. ?), rkp. (?).
13. **Sveti večer** (bes. ?), rkp. (?).
14. **Sveto rešnje telo**, (bes. F. Terčelj), rkp. (?).
15. **Tužnoj majci**, (bes. ?), harm. F. Babič, rkp. (?).
- 16.–25. **Velikonočna**, (1., bes. ?); **Zapoj veselo!** (2., bes. ?); **Velikonočna**, (3., bes. ?); **Velikonočna**, (4., bes. F. Terčelj); **Velikonočna**, (5., bes. ?); **Jezus premagalec groba**, (6., bes. ?); **Zveličar je iz groba vstal!** (7., bes. ?), rkp. (?) 30. 3. 1986; **Skalovje groba**, (8., bes. ?), rkp. (?) 31. 3. 1986; **Še predno dan zasije – Velikonočna** (9., bes. ?), rkp. (?), 2. 4. 1986; **Ves svet se danes radosti**, (10., bes. ?), rkp. (?), 22. 4. 1986.
26. **V tebe upamo, gospa**, (bes. ?), rkp., Celovec, 7. 5. 1944.
27. **Zvonovi so zapeli**, (bes. ?), rkp. (?).
28. **Že bliža se rešilni dan** (bes. F. Terčelj), mešani zbor a capp. (?), Ljubljana, 1978 (?).

2. Moški zbori

1. **Blagoslov**, (bes. ?), rkp. (?).
3. Ženski zbori
1. **Angel varuh** / uspavanka, (bes. ?), rkp. (?).
2. **Marija, ti si se jokala**, (bes. J. Tlaker), rkp. (?).

b) **S spremljavo**

1. Mešani zbori

- 1.–9. **Adventne pesmi**, devet mešanih zborov z orglami:
 - **Iz davnih in nesrečnih let** (bes. F. Terčelj),
 - **K nebu povzdigujemo solzne oči** (bes. F. Terčelj),
 - **Težki so dnevi** (bes. F. Terčelj),
 - **Adventna** (bes. F. Terčelj),
 - **Rosite nebesa** (bes. F. Terčelj),

- **Raj je zapravljen** (bes. F. Terčelj).
- **Vso zemljo tema krije** (bes. Venec, ?).
- **Duše željno so odletele** (bes. F. Terčelj) in
- **Zveličar pridi** (bes. Venec ?; rkp. (?), Celovec, 1985).
- 10. **Božična** (1.), (bes. ?), rkp. (?).
- 11. **Božična** (2.), (bes. ?), rkp. (?).
- 12. **Božična** (3.), (napev po koroški narodni, po napevu, kot se poje v okolici Škofje Loke; bes. ?), rkp. (?).
- 13. **Božična**, (bes. ?), rkp. (?).
- 14. **Božična**, (bes. ?), rkp. (po 1932; gl. op. avtorja v rkp.!).
- 15. **Božična**, (bes. ?), rkp. (?).
- 16. **Božičnice**, šest cerkvenih pesmi za mešani zbor z orglami (**Božična. Oj dete je rojeno nam. Presveta noč. Božična** itd. ?), bes. (?), rkp., Celovec, 1958.
- 17. **Dem Fräulein Hilde Waller** *Gospodični Hildi Waller*; (als Weinachtsgrüss gewidmet božično darilo gospodični Hildi Waller, kasnejši Babičevi ženi!), (bes. (?), rkp. Klagenfurt, 1945).
- 18. **Evharišična**, (bes. ?), rkp. (?).
- 19. **Kristus kralj**, (bes. ?), rkp. (?).
- 20. **Majniška**, (bes. ?), rkp. (?).
- 21. **Marija, moje sonce**, (bes. G. Mališ), rkp. Celovec, 20. 10. 1946.
- 22. **Marija, tebe ljubim**, (bes. ?), rkp. (?).
- 23–28. **Maša** (1–6, st. 1), **Kyrie eleison. Gloria. Credo. Sanctus. Benedictus. Agnus Dei**, (bes. ?), rkp. (?).
- 29. **Na sveti večer**, (bes. ?), rkp. (?), 24. 12. 1985
- 30. **Novo leto**, (bes. F. Terčelj), rkp. (?).
- 31. **Offertorium**, (bes. ?), rkp. (?).
- 32. **Pokropi me**, (bes. ?), rkp. (?).
- 33–39. **Presveto srce Jezusovo. Mašna. Mašna 2. Sveti trije kralji. Velikonočna. Evharišična** (bes. F. Terčelj), **Presveto srce Jezusovo**, (bes. ?), rkp. (?).
- 40. **Rosite nebesa** (mašna pesem za advent) za mešani zbor in orgle, tisk: CG, 58/1935, Priloga 11–12.
- 41. **Svečnica – Marijina pesem** za praznik 2. febr., zložil in gospe Kalaš Martki za rojstni dan poklonil, (bes. F. Terčelj), rkp., Celovec, 25. 1. 1945.
- 42. **Sveta Družina**, (bes. F. Terčelj), rkp. (?).
- 43.–49. **Sveti križ, Mati žalostna, Marija sedem žalosti** (bes. F. Terčelj), ... 7. **Tam na vrtu Oljske gore**, (bes. ?), rkp. (?).
- 50. **Sveti večer**, (bes. F. Terčelj), rkp. (?), 9. 12. 1985.
- 51. **Tantum ergo/Hymnus** v Es-duru, für Bass Solo, Chor, und Orgel, Herrn Bundesminister für Unterricht Dr. Kolb in ..., gewidmet za bas solo, zbor in orgle, posvečeno gospodu zveznemu ministru za šolstvo dr. Kolbu v ..., rkp. Krumpendorf, 6. 5. 1953.
- 52. **Tantum ergo/Hymnus** für soli, Chor und Orgel himna za soliste, zbor in orgle, (bes. ?), rkp. Klagenfurt, 22. 11. 1957.
- 53. **Weinachtslied Božična pesem**, (bes. ?), tisk – ciklostil (?), rkp. (?).
- 54. **Zveličar pridi**, (bes. ?), rkp. (?).

2. Ženski zbori

1. **Božična**, za ženski zbor in orgle, (bes. ?), rkp. (?), tisk: CG, 57/1934, št. 11–2.
2. **Kristus kralj**, ženski zbor in orgle, (bes. ?), rkp. Celovec, 2. 10. 1946.
3. **Marija, divni cvet**, za ženski zbor in orgle, bes. (?), rkp. (?), tisk: CG, 55/1932, št. 5–6.
4. **Marija, mati ljubljena**, ženski zbor in orgle, (bes. ?), rkp. (?).
5. **Weinachtslied Božičnica** za ženski zbor in orgle, (bes. ?), tisk – ciklostil (?), rkp. (?).

III. SPISI

1. **Dr. Josip Mantuani**, CG, 56/1944, št. 7–8, str. 108–09.
2. **Dekanijski cerkveni zbor**, CG, 57/1934, št. 5–6, str. 82–84.
3. **FALSET /FALZET, Sängszeitung/Bundesorgan**, ? str. 175–76.
4. **Škofja Loka**, CG, 56/1933, št. 1–2, str. 26–27.

Babičev opus očitno ne dosega številke del, ki jih skladatelj v edinem svojem seznamu del navaja sam: 524 opusov, saj nam je doslej uspelo naštetih med tistimi, ki jih je avtor sam označeval z zaporednimi številkami opusov in pa med tistimi brez (znanega) opusa vsega skupaj »le« 296 del, kar pa seveda tudi ni malo in v ničemer ne znižuje tako kvalitativnega kot kvantitativnega pomena tega ustvarjalca, poustvarjalca, pisca esejista in zagotovo enega prvih škofjeloških glasbenih kritikov, ki seveda tega glasbenega segmenta delovanja ni pretirano razvil od začetnih poskusov, zlasti pa še glasbenega pedagoga in zborovodje, ki je kot profesor na celovškem glasbenem konservatoriju razvil zavidljivo (in mednarodno primerljivo) tovrstno glasbeno-pedagoško kariero. Od del, ki nam jih je s pomočjo Babičeve hčere Eve Babič (v Celovcu) uspelo najti in popisati, jih je z znanim opusom 81, večina od njih s posvetnega področja Babičeve ustvarjalnosti (78) in le trije primeri z cerkvenega, duhovnega, sakralnega glasbenega opusa: 51 komornih del (20 samospევov, 30 opusov za klavir solo in 1 za orgle solo), 27 zborov (vsi a cappella, torej brez spremljave: 3 mešani, 19 moških zborov in 5 ženskih zborov).

Še obširnejša je Babičeva glasbena ustvarjalnost brez oznake opusa, zato pa je tukaj dodati neke vrste raziskovalčev dvom, saj se marsikatero teh del ponovi v samospევih in zborih z njunimi različnimi zasedbami. Prav tako smo z vso distanco sem prišteli tistih nekaj redkih Babičevih priredb, zlasti slovenskih ljudskih pesmi. Tako je na tem področju skladateljeve ustvarjalnosti (dela brez znane številke opusa!) kar 211 del in 4 (strokovni) spisi. V tem okviru je s posvetnega področja 37 komornih del (22 samospევov in 15 del za klavir solo), 78 zborov (a cappella: 9 mešanih, 50 mešanih, 1 enoglasni mladinski in 15 ženskih zborov) in nazadnje še 3 moški zbori (s spremljavo). V tem Babičevem ustvarjalnem fragmentu se pojavlja še 96 del s cerkvenega področja: 5 del za glas(-ove) s spremljavo, 28 mešanih zborov a cappella, 2 moška in 2 ženska zbora a cappella nato pa še s spremljavo orgel 59 del: 54 mešanih in še 5 ženskih zborov (s spremljavo orgel). Na koncu so še 4 skladateljevi spisi. Tri od teh je objavil (v slovenskem jeziku), še preden se je za stalno preselil v Avstrijo, v *Cerkvenem glasbeniku*, enega pa v nemščini (?), potem ko je že bil na višku svoje (pevske) glasbeno-pedagoške dejavnosti v Celovcu. Ta opus je vsekakor precej manjši, kot pa ga navaja sam skladatelj, zato še naprej ostaja dvom v zvezi s tem: ali je skladatelj zavestno navajal veliko večjo številko, kot pa je dejansko imel za seboj svojih del, ali pa je res mogoče, da je razpoložljiva zapiščina v Celovcu (na Rizzistrasse 6.) ali/in na njegovem »letoviškem« naslovu v Krumpendorfu/Krivi vrbi ob Wörthersee/Vrbskem jezeru ostala v celoti neohranjena, torej izgubljena, pogrešana in s tem za kompletno in dokončno skladateljevo oznako nepopolna s tako velikim številom manjkajočih del?

Analiza skladateljevega opusa

Skladatelj, pevec, pevski pedagog in organist Franc Wilfan Babič pravzaprav ni imel za seboj nobene poklicne skladateljske strokovne šole. Omenjene obrti se je lahko izučil edinole z vzporednim študijem kontrapunkta in harmonije tako v ljubljanski Orglarski šoli, kjer je študiral in zaključil študij orgel, na ljubljanskem Državnem glasbenem konservatoriju, kjer je študiral in diplomiral iz solopetja, ali in potem, ko naj bi po zaključenih ljubljanskih študijih obiskoval še dve leti Glazbeno

akademijo v Zagrebu v razredu Rudolfa Matza (1901–1988). Ta je bil skladatelj in dirigent in je kot tak v Zagrebu poučeval na srednji glasbeni šoli (!) ravno v tistem času, ko Franc W. Babič navaja svoj dveletni študij v Zagrebu. Zaradi vseh teh dejstev, zlasti pa še zaradi številnih »kratkosapnih« Babičevih del, ki se razen nekaterih redkih klavirskih »intermezzov« vsa po vrsti ukvarjajo z vokalom (samospěvi in zbori), je zaznati v skladateljevem opusu večino pesemskih (glasbenih) oblik: eno-, dvo- in tridelne. Večjih in zahtevnejših form (npr. sonatna oblika!) se avtor sploh ne loti. V melodični invenciji je zaznavati ves čas naslon na slovenski ali/in nemški (avstrijski) melos. V ritmičnem pogledu je enostaven, saj mu v večini primerov prav beseda narekuje tovrstne (ritmične) odločitve, harmonsko pa se dotika poznoro-mantične struje. Če vemo, da je bil tako »učenec« kot občudovalec našega S. Premrla, to ni nič čudno; narobe, samo po sebi je umevno in povsem normalno. Zraven tega pa moramo dodati še skladateljevo (klavirsko in orgelsko) poustvarjalno verziranost in pa seveda namen in pomen vseh njegovih samospěvov in zborov. Te je v večini primerov ali namenil ali posvetil »svojim« ljubiteljskim glasbenikom, prijateljem in znancem pa tudi zborom, ki jih je sam vodil. Kar pa se tiče uporabe zasedb oziroma izvajalcev iz katerih veje barvni oziroma inštrumentacijski kompozicijski element, se lahko pridružimo že navedenim ugotovitvam: Franc W. Babič je bil v svojem opusu enostaven, tradicionalen, včasih morda tudi utilitarističen (koristnoten) ali pa glede na vse to, kar je počel kot učitelj glasbe, tudi prakticističen, pedagoški (metodično-didaktičen). Skratka, po skupni izmeri vseh petih kompozicijskih elementov v razpoložljivem Babičevem glasbenem opusu (ritem, harmonija, melodija, oblika, barva – inštrumentacija) lahko ugotovimo, da je šlo v večini njegovega ustvarjalnega dela v glavnem za priložnostnega ustvarjalca, za avtorja, ki je ob svojem povsem drugem poklicnem glasbenem delovanju vse to počel s precejšnjim pomanjkanjem obrtnega (kompozicijskega) znanja in se tudi v relativno majhnem številu del tudi delovno mi mogel izbrusiti v kaj več, kot pa je to značilno za številne podobne avtorje; tiste, ki so tudi na Slovenskem večinoma izšli iz ljubljanske Orglarske šole, pa so se potem tudi (priložnostno) ukvarjali s kompozicijo. Na tem mestu lahko omenimo pomen podobnega avtorja s škofjeleškega območja, Antona Jobsta (1894–1981) – Korošca, ki je obratno kot Babič – Slovenec na avstrijskem Koroškem, tukaj na Slovenskem, zapustil podoben, morda le malce obsežnejši, zvrstno pa skoraj enak ali vsaj podoben opus¹¹.

Babičev opus, četudi ne velik in ne kompozicijsko na posebni ravni, ves čas med slovensko in nemško uporabo besedil, kar velja zlasti še za vokalna dela, je tudi v tiskih in izvedbah doživel le malo (dokazljivih) izvedb; čeprav ene in druge obstajajo. Ne glede na vse to, pa zagotovo ostaja v svojem opusu trdno zapisan v slovenski glasbeni zgodovini, zlasti še na svojem »drugem« domu, na avstrijskem Koroškem. Tukaj je seveda ves ta čas, skupaj s »svojim« zborovodstvom vzdrževal slovensko in nemško prijateljstvo, bil ves ta čas na različne načine povezan s svojo »prvo« domovino in tako rekoč tudi s svojim ustvarjalnim opusom povezoval oba naroda.

Babičev kompozicijski stavek kani ostati zanimiv v njegovih klavirskih delih, vsaj tistih treh delih (*Preludij*, op. 428, *Nokturno*, op. 437 in *Impromptu*, op. 442), ki so edina izšla v tisku (samozaložbi?) in pa še v tistih štirih dodanih delih, ki jih je za glasbeni arhiv Radia Slovenija leta 1973 posnel naš takrat vodilni pianist Marijan

Lipovšek (*Nokturno*, op. 535, *Impromptu*, op. 536, *Romanca*, op. 534 in *Valček*, op. 537). V vseh teh delih je zaslediti ritmično podkovanost avtorja, smisel za improvizacijo, še več za variacijski način razmišljanja vodenja linij. Hkrati pa ostaja njegov melodični, ritmični in harmonski jezik enostaven, prozoren in dokaj razberljiv, hkrati pa že kar etiketa skladatelja. Ali je to lahko cokla v njegovih kompozicijah ali ne? Morda se tem ugotovitvam približujejo še samospevi, kjer odgovor na to vprašanje delno nosi besedilo, na katero se tako kot v (številnih) zborih obvezno mora in se tudi navezuje Babičeva kompozicijska faktura.

Sklep – pomen

To, slednje, kar smo zapisali pri analizi skladateljevega dela sodi že v cit. poglavje. Zato pa ga nadaljujemo in sklenimo z uvodno in naslovno dilemo: *ali je bil morda Franc W. Babič eden naših prvih škofovloških glasbenih kritikov?* To bi lahko zdržalo le v dveh primerih: če pred Francem W. Babičem precej daljšega in tudi strokovno bolj poglobljenega dela na tem področju ne bi razvil dr. Anton Dolinar (1894–1953)¹². Če bi bil Babič nadaljeval v CG začeto dopisovanje, ki ga je v enem samem, samecatem primeru tudi razvil v kritiko Premrlovega dela, bi sedaj na vprašanje v naslovu tega prispevka zagotovo lahko odgovorili pritrdilno. Tako pa tudi ta del napovedi ne zdrži primerjav in tako kot večina skladateljevega ustvarjenega glasbenega opusa ostaja njegov torzo.

Sicer pa je bila ustvarjalna konkurenca tako na Avstrijskem kot pri nas konec prve polovice prejšnjega, 20. stoletja kot v njegovem nadaljevanju do l. 1986, ko je Franc Babič še živel in deloval, huda, kar prehuda, da bi lahko s kakršnimi koli modernizmi zdržal konkurenčnost, (mednarodno) konvertibilnost in še kaj. Še več: Babičevih del v vseh teh časih sploh ne najdemo na sporedih izvajalcev, koncertov, festivalov idr. ne v sosednji Avstriji in ne pri nas. Kako pa tudi bi lahko kaj takega in podobnega iskali v srenji s skladatelji ter njihovimi deli, ki so v tistem času obvladovali »železne« repertoarje nemškega in našega glasbenega odra: Johannes Brahms, Anton Bruckner, César Franck, Antonin Dvoržak, Richard Wagner, Franz Liszt, Hector Berlioz, Bedřich Smetana, ruski realisti z Modestom Petrovičem Musorgskim na čelu idr.; pa še naši skladatelji, ki so v letih 1962–82 z delovanjem komornega ansambla »Slavko Osterc« in dirigentom ter skladateljem Ivom Petričem po obisku Varšavske jeseni (1960), s festivali kot so bili v Radencih, Opatiji, Zagrebu idr., vsi bolj ali manj koncipirani v skrajno evropsko glasbeno moderno. Še več: zanj, za Franca W. Babiča sta bila (pre)moderna že »očeta« slovenske glasbene moderne Marij Kogoj in Slavko Osterc, vsi skupaj pa so dandanes itak že »klasiški« sodobne glasbe minulega 20. stol.

Na že v naslovu postavljeno retorično vprašanje: *ali je bil morda Franc W. Babič tudi naš, škofovloški prvi glasbeni kritik*, če s tem v zvezi spomnimo na prve Babičeve dopisovalske fragmente v *Cerkveni glasbenik* (1933–44), pa žal tudi lahko odgovorimo negativno. Kajti med prve škofovloške glasbene kritike smemo najprej uvrstiti dr. Antona Dolinarja (1894–1953), potem je tu po podobnem pomenu še Žirovec Anton Jobst (1894–1981), nato bi že lahko uvrstili »našega« Franca W. Babiča (1908–1986), zagotovo pa jim sledita še Marijan Gabrijelčič (1940–1998) in podpisani (dr. Franc Križnar, roj. 1947); slednja dva seveda oba z mnogo večjim in obširnejšim tovrstnim kritičkim opusom kot pa vsi trije navedeni pred njima.

Seznam okrajšav

alter.	alternativno
bes.	besedilo
CG	Cerkveni glasbenik
FF	Filozofska fakulteta (v Ljubljani)
ib.	ibidem (= prav tam)
NUK	Narodna in univerzitetna knjižnica (v Ljubljani)
rkp.	rokopis
sv.	sveti
ž. c.	župnijska cerkev
ž. u.	župnijski urad

Viri in literatura

Arhiv Republike Slovenije v Ljubljani. – Glasbena zbirka, NUK, Ljubljana. – Korespondenca v arhivu Alojza Jana Višelnica št. 12, Zgornje Gorje; kopije hrani avtor. – Križnar, Franc, ANTON JOBST, Pegaz, Ljubljana 1990. – Isti, *Dvoje obletnic rojstev glasbenikov – kulturnih delavcev Ločanov v letu 1994*, v.: LR, 41/1994, str. 265–72. – Isti, *Glasba na Škofjeloškem nekdeaj in zdaj*, v.: 50 LET GLASBENE ŠOLE ŠKOFJA LOKA 1949–1999, Glasbena šola Škofja Loka, 1999, str. 9–30. – Isti, *Komorne skladbe Stanka Premrla*, seminarska naloga /neobj., tipkopis, FF v Ljubljani, Oddelek za muzikologijo, 1974/75. – Mednarodna univerzalna decimalna klasifikacija, 7. Lieferung, 1948 in UDK, Ljubljana, 1967. – Status Animarum I., ž. u. sv. Jakoba v Škofji Loki. – Štukl, France, *Knjiga biš v Škofji Loki, II*. – Trobina, Stanko, *Slovenski cerkveni skladatelji*, Založba Obzorja, Maribor 1972.

Opombe

- ¹ Prim. Založba Obzorja, Maribor 1972, str. 181.
- ² Prim. Status Animarum I., ž. u. sv. Jakoba v Škofji Loki, str. 64.
- ³ Prim. Štukl, F., *Knjiga biš v Škofji Loki, II*, str. 100.
- ⁴ Ib.
- ⁵ Kopijo je 12. sept. 1991 izdal Kärntner Landeskonservatorium/Koroški deželni konservatorij.
- ⁶ Prim. fotokopijo nemškega prevoda iz skladateljeve zapuščine v Celovcu, hrani avtor.
- ⁷ Prim. kopijo nemškega prevoda v Babičevi zapuščini v Celovcu, hrani avtor.
- ⁸ Ib., po istih dokumentih.
- ⁹ Prim. pismo E. Babič avtorju, 21. 4. 1991, hrani avtor.
- ¹⁰ Prim. Arhiv Republike Slovenije v Ljubljani.
- ¹¹ Prim. fasc. 38, str. 24, ib.
- ¹² Prim. fotokopijo spričevala Staatsprüfungszeugnis/izkaz državnega izpita, 23. maj 1962 v Klagenfurtu; orig. v Babičevi zapuščini v Celovcu, kopijo pa hrani tudi avtor.
- ¹³ Ib., prim. cit. dokument.
- ¹⁴ Ib., prim. cit. osebni list.
- ¹⁵ Prim. kopijo v Dienstvertrag, Službeni list, 21. sept. 1953; arhiv družine F. Babič oz. zadnja lastnica njegova hči, Eva Babič v Celovcu na Rizzistrasse 6 z enako veljavnostjo.
- ¹⁶ Ib.
- ¹⁷ Prim. Glasbena zbirka, NUK, Ljubljana.
- ¹⁸ Prim. Križnar, F., *Komorne skladbe Stanka Premrla*, seminarska naloga /neobj., tipkopis, FF v Ljubljani, Oddelek za muzikologijo, 1974/75.
- ¹⁹ CG, 56/1933, št. 7–8, str. 108–09.
- ²⁰ Prim. kopijo pisma v arhivu A. Jana; kopijo le-te hrani tudi avtor.
- ²¹ Ib.
- ²² Ib.
- ²³ Ib.
- ²⁴ Ib.
- ²⁵ Ib.
- ²⁶ Ib.

¹ Ib.² Ib.³ Prim. Trobina, S., Založba Obzorja, Maribor 1972, str. 181.⁴ Prim. 7. Lieferung, 1948 in UDK, Ljubljana, 1967.⁵ Prim. Križnar, F., *ANTON JOBST*, Pegaz, Ljubljana 1990.⁶ Prim. Križnar, F., *Dvoje obletnic rojster glasbenikov = kulturnih delavcev Ločanov v letih 1994*, v: LR, 41, 1994, str. 265–72.

ZUSAMMENFASSUNG

War Franc Wilfan Babič (1909–1986), der Musiker aus Škofja Loka, vielleicht auch einer unserer ersten Musikkritiker?

Der Beitrag stellt den Organisten, Sänger, Lehrer und Komponisten Babič vor. Er war am 27. März 1909 in Škofja Loka, am Spodnji trg geboren. Nach der Volksschule und Bürgerschule beendete er die Orgelschule und das Musikkonservatorium in Ljubljana. Danach bildete er sich in Zagreb an der Musikakademie bei R. Matz weiter. Seine Arbeit als Organist, Chorleiter und Musiklehrer begann er in Škofja Loka und Ljubljana. In der Zeit bis zum Zweiten Weltkrieg begann er zu komponieren und seine Artikel und Werke im "Cerkveni glasbenik" zu veröffentlichen. Nach Österreich emigrierte er zwischen den Jahren 1939 und 1942 und blieb dort als Chorleiter, Musiklehrer und Komponist bis zu seinem Tode am 11. Juni 1986. Er wurde in Klagenfurt beerdigt.

Der Autor beschreibt auf Grund des Materials aus dem persönlichen Nachlaß des Komponisten, jetzt im Besitz seiner Tochter Eva Babič, Klagenfurt, Rizzistrasse 6, der er mit einer Widmung bedankt, das ganze Opus des Komponisten. Das zählt nach erreichbaren Daten "nur" 296 Werke, obwohl der Komponist die Zahl 524 erwähnt. Darunter sind 81 Werke mit Opusbezeichnung, alle mit profanem Inhalt: 51 Kammerwerke (20 Sologesänge, 30 Klavierstücke und ein Werk für die Orgel), 27 a cappella – Chöre (3 gemischte Chöre, 19 Männer- und 5 Frauenchöre). In diesem Werk befinden sich auch 3 kirchliche Werke. Umfangreicher ist der Musiknachlaß von Babič ohne Bezeichnung, darunter auch einige Arrangements. Von 211 derartigen Werke gibt es 37 Kammermusikwerke (22 Sologesänge und 15 Klavierstücke), 78 Chöre (a cappella: 9 gemischte Chöre, 50 Männer-, 1 Jugend- und 15 Frauenchöre), und 3 Männerchöre mit Begleitung. In dem Rahmen gibt es noch 96 kirchliche Werke (5 Werke für Vokal mit Begleitung, 28 gemischte Chöre a cappella, 2 Männer- und 2 Frauenchöre) und noch 59 Vokalwerke mit Orgelbegleitung (54 Männer- und 5 Frauenchöre). Es gibt auch 4 Fachschriften von Babič, drei davon veröffentlichte er in slowenischer Sprache im "Cerkveni glasbenik", einen aber in deutscher Sprache. Darunter sind Vokal- und vokalinstrumentale Stücke in slowenischer und deutscher Sprache, profane und kirchliche Musik. Er ist nicht so sehr als Komponist bedeutend, seine Bedeutung liegt darin, dass er als einer der wenigen Musiker aus Škofja Loka eine beneidenswerte Karriere als Gesangspädagoge im internationalen, österreichischen Musikraum machte, obwohl Klagenfurt, wo er wirkte, kein besonderes Mekka der Musik ist. Der Beitrag ist der Versuch einer monographischen Vorstellung von F. W. Babič, eines bedeutenden Musikers aus Škofja Loka, der seinen Beitrag zur Entwicklung der slowenischen, österreichischen, der internationalen bzw. europäischen Musikkultur leistete.